

Ulver, I. Wolf & Fear

Snacket blandt Folck vaer til Bestandighed
Om Fuldmaanens Vee & Grue
Naar det klagede op mod hendes Skir
Fra Vintrens kolde Eensomhed
Da frycktede de at Vargen vaer nr
Vakt vaer dends gamle Mayestet
Der vaer Dgn da nogen meenede at hafve seet
I hendes Lius, som han splidder med dend
Skygge som han spreer,
Skyggen aff een ikjend Mackt
Der den hylede mod sin Gud i infernaldsk Prackt
Dende Diefvels Herold, han herjede
Fra Kantt til Kantt, & mange aff Mandet forsvandt
Paa dend hun lyser, han binder; oc Helveds Ulv,
Han drber, medens Afgrunden brager
Forbandelsen er her visseligen
Aff Diefvlen han bleff skinked een Gave
Der ved Trolddom favned ham til Ulv
Ey vaer han Inger een Guds Slave
Der ved Midnat vandred ofver hule Grave